

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שרה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

התרופה האמיתית

הרב יוסף גולדברג

הרפואה, ואצעק באוזנו של אותו אדם את שמו של אדמו"ר הריי"צ ואת שם אמו, ואחר כך את שם האיש ואת שם אמו. מעניין לציין כי מוקדם יותר באותה שנה הרבי סיפר שפעם אישה נכנסה לתרדמת עמוקה, ואדמו"ר הריי"צ הורה לקרובי משפחה ללחוש את שמו באוזנה. כאשר הם עשו זאת, היא מיד החלה לנוע, וכעבור זמן קצר החלימה לחלוטין.

עשיתי כפי שהורה לי הרבי. הלכתי לבית הרפואה, וראיתי כיצד אותו אדם - שמו היה נח דניאל, והוא עבד כראש מחלקת מיסוי וגזברות של עיריית ניו יורק - שוכב שם, חיוור כסיד. הצמדתי את שפתיי לאוזנו, וצעקתי הכי חזק שיכולתי את מה שהרבי אמר לי לצעוק. לפתע, הוא החל לרעוד בכוח! כל מי שראה זאת נדהם. אבל הוא עדיין נותר חסר הכרה לחלוטין. הרופאים אמרו למשפחתו שהוא על סף המוות. אפילו אם יצליח לשרוד, הוא לעולם לא ישוב לתפקוד נורמלי; ככל הנראה, אמרו הרופאים, הוא יחיה את שארית ימיו כצמח.

דיווחתי את כל זאת לרבי, והוא אמר לי לשוב אליו מידי יום, והוא ייתן לי הוראות מה לעשות בשלב הבא. כך עשיתי. בכל יום הוא נתן לי הוראה. יום אחד הוא אמר לי לקבוע מזוזה בפתח החדר שלו ביחידה לטיפול נמרץ. פעם אחרת הוא הורה לי להניח ספר חסידות מתחת לכרית שלו.

זה נמשך זמן מה, ובימים שבהם לא יכולתי ללכת בעצמי, מילא אחי את מקומי.

יום אחד, היה זה יום שישי אחר הצהריים, נח דניאל התעורר, וכאילו לא קרה דבר, הוא החל לומר פסקאות מתוך תפילת 'פתח אליהו', הפתיחה של ספר הזוהר, שאותה נהוג לומר לפני מנחה בערב שבת. נראה היה שהוא מודע היטב לסביבתו, וידע איזה יום היום. מכל הבחינות, הוא שב להתנהג בצורה נורמלית לחלוטין, ורופאיו נדהמו. הוא עדיין חי עמנו כיום, עמוק אל תוך שנות התשעים לחייו.

הייתה גם פעם שברכתו של הרבי הצילה את סבי מהצורך לעבור ניתוח.

היה זה בשנות ה'תש"י (1950) המוקדמות, בערך באותה תקופה שבה רכשתי לעצמי רכב חדש, מכונית של חברת דודג', בסכום המפולפל (באותם ימים) של אלף וחמש מאות

את הרבי מליובאוויטש פגשתי לראשונה כמה שנים אחרי שהגיע לארצות הברית מאירופה שסועת המלחמה. כמובן, הוא עדיין לא היה אז רבי; הוא היה חתנו של האדמו"ר הקודם. בשעתו, למדתי בישיבת חב"ד בקראון הייטס, והייתי רואה אותו מפעם לפעם, אף שהיה לי מעט מאוד קשר אתו. בשנת תשי"א (1951), שנה אחרי הסתלקות חמיו, אדמו"ר הריי"צ, קיבל הרבי באופן רשמי את נשיאות תנועת חב"ד, ומיד אחר כך החלו 'להתגלגל' המופתים. יש לי כמה סיפורים אישיים לספר בקשר לכך.

שבת אחת, החל הטלפון בביתנו לצלצל. כמובן, לא ענינו לטלפון בשבת, אבל הוא המשיך לצלצל ללא הרף. בסופו של דבר, מי שניסה להתקשר אלינו התקשר לבעל הבית הגוי שהתגורר בבניין, וכך גודע לנו שבנו של חבר של סבי נכנס לתרדמת עמוקה, והיה נתון במצב אנוש; הוריו התקשרו אלינו משום שרצו שנלך לרבי לבקש ברכה עבורו.

אני נבחרתי להיות זה שיבקש את הברכה מהרבי.

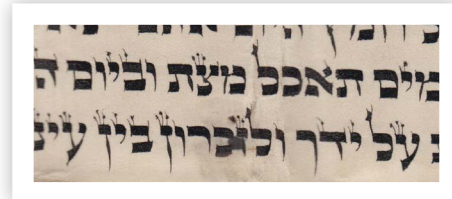
אחרי שבת, הלכתי למשרדו של הרבי. כאשר הוא הבחין בי עומד מחוץ לדלת חדרו, הוא הזמין אותי להיכנס, ומסרתי לו את בקשת המשפחה. ההוראות שלו אלי היו שאלך לבית

«

דולר. על פי בקשתו של הנהג של הישיבה, הזדמן לי כמה פעמים להסיע את הרבנית חיה מושקא, אשתו של הרבי. באותם ימים, סבי חלה, והרופאים אמרו שהוא חייב לעבור ניתוח דחוף בעינו, ושאחרת הוא עלול להתעוור.

נעשו כל הסידורים לניתוח מידי בבית הרפואה על שם מיימונידיס. יום לפני שהניתוח עמד להתקיים, פגשתי את הרבנית, וביקשתי ממנה טובה. אמרתי לה, "אם לא אכפת לך, האם תוכלי בבקשה להזכיר את שמו של סבי בפני הרבי? הוא עובר ניתוח מחר. יש חשש שהוא עלול לאבד את ראייתו, והוא זקוק לברכת הרבי".

הרבנית הסכימה, ולמחרת, אחרי שהשכיבו את סבי על שולחן הניתוחים, הם בחנו את עינו, ולא מצאו שם דבר שהצריך לנתחו. הבעיה פשוט נעלמה כלא הייתה. הם שלחו אותו הביתה, ומצבו היה בסדר גמור.

פרשיית הקלף מהתפילין של הרב גולדברג

בשנת תשמ"ח (1988), אני עצמי ניצבתי בפני משבר במצבי הבריאות, ועצתו של הרבי הצילה גם אותי.

זה התחיל בכאב בלתי פוסק בבטן. פניתי לד"ר וולפסון, רופא גסטרו-אנטרולוג, שביצע בדיקות אנדוסקופיה וקולונוסקופיה, ואחר כך אמר שיעדכן אותי בתוצאות.

כעבור שבוע ימים, הטלפון צלצל בשעה שמונה בבוקר. ד"ר וולפסון היה על הקו. "מדוע הוא מתקשר כל כך מוקדם על הבוקר?", תהיתי לעצמי. כך ניסח זאת הרופא: "יש לך בעיות רציניות. חייך בסכנה. אתה חייב לבצע ניתוח בקיבה".

מיד התקשרתי למזכירות הרבי, ושוחחתי עם אחד המזכירים. התשובה שקיבלתי הייתה לבדוק את המזוזות בביתי, וגם את התפילין שלי.

היו לנו ארבע עשרה מזוזות בכל הפתחים השונים בביתנו. הורדתי את כולן, וארזתי אותן יחד עם שני זוגות התפילין שלי. שלחתי אותם אל סופר שיבדוק אותם, ובינתיים הלכתי לכמה פגישות עם רופאים שכולם אישרו כי נחוץ ניתוח.

אחרי שחזרתי הביתה, התקשרתי לסופר, שדרש כי אגיע אליו, וכך עשיתי. כאשר הגעתי למשרדו, הוא הראה לי משהו שהדהים אותי, בפרט לאור העובדה שהתפילין שלי נבדקו רק חודשיים לפני כן: שתי אותיות מפרשיות התפילין היו מטושטשות כתוצאה מכתם דיו שנפל עליהן. האותיות היו ז' וכו', המרכיבות יחד את המילה 'זך' - בהיר. האותיות הללו היו חלק מהמילה 'ולזיכרון'.

כמעט התעלפתי כשראיתי את זה.

"לא תוכל להמשיך להשתמש בתפילין הללו", הודיע לי הסופר. כמובן, לא היה בכך שום ספק, ומיד רכשתי פרשיות חדשות וכשרות.

ברגע שהגעתי הביתה, התקשרתי למזכירות הרבי, כדי להודות לו. המסר שקיבלתי חזרה היה כי "זו התרופה האמיתית".

זמן קצר אחר כך עברתי את הניתוח, והכל עבר כשורה.

הרב יוסף גולדברג שימש מורה במשך חמש עשרה שנה, ואחר כך עבד במחלקה לוותיקים בעיריית ניו יורק. הוא רואיין בברוקלין, ניו יורק, בחודש מנחם אב תשע"ו (2016).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי

ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויזכר שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשט"ז (1956) — במכתב לאדם שדיווח לרבי כי היה מעורב בתאונת דרכים, הודיע הרבי כי יזכיר אותו בתפילה בהיותו על ציון חותנו, הרבי הקודם. הרבי גם מציע לו להחזיק במכונתו סידור, תהלים ותניא וכן חוברות באנגלית בנושאים תורניים, כדי ללמוד בהם בעת נסיעותיו, וכן כדי לנצל הזדמנויות בהן יתאפשר לו לזכות יהודים אחרים בתוכנו של חוברות אלו.¹ כג במנחם אב

< תשל"ד (1974) — הרבי עודד את הסופר ניצול השואה מר אלי (אליעזר) ויזל לנצל במידה המלאה ככל האפשר את מעמדו ואת כוח ההשפעה שלו כדי לקדם את "ענייני היהדות אמיתית, יסוד וסוד קיומו של עם ישראל ונצחוננו". את מכתבו חותם הרבי "בעניין של נחת רוח", בהזכירו את בנו של מר ויזל, אלישע, שנולד שנתיים קודם לכן, וציין כי כדי להילחם בהיטלר "ובתלמידיו" לא די במילים, כי אם יש צורך במעשים בפועל. הגדלת העם היהודי, הן על ידי הולדת ילדים כפשוטו, והן על ידי קירוב כמה שיותר יהודים לשמירת תורה ומצוות, היא הדרך הטובה ביותר להפר את עצתם המרושעת.² כו במנחם אב

1 אגרות קודש, כרך יג, עמ' שצד
2 אגרות קודש, כרך כט, עמ' רכג

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015